

РЕШЕНИЕ

№ 1304

гр. Пловдив, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

***;

Таня Яв. Букова

при участието на секретаря Розалия Н. Тодорова
като разгледа докладваното от Таня Яв. Букова Гражданско дело № 20215300102379 по описа за 2021 година

Ищецът Н. В. К. с ЕГН *****, от ***, представляван от пълномощниците му адвокат С. С. и адвокат П. В., твърди, че на 08.01.2013 г. е задържан за срок от 24 часа на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР, при което му е направен полицейски обиск на оживено публично място, на което е държан незаконосъобразно над 3 часа, а на 09.01.2013 г. е задържан за срок от 72 часа на основание чл. 64, ал. 2 НПК. Срещу него е образувано д. п. № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г., наблюдавано по пр. пр. № 151 по описа на Окръжна прокуратура – Пловдив за 2013 г., по което на 11.01.2013 г. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 278А, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 НК и за престъпление по чл. 234В, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК, в хода на което му е наложена мярка за неотклонение „гаранция“ в размер първоначално на 3 000 лв., увеличен впоследствие със 7 000 лв., суми в каквито размери са заплатени от него по сметка на ОД на МВР - Пловдив. По внесен на 16.08.2013 г. от Окръжна прокуратура - Пловдив обвинителен акт срещу него е образувано нхд № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г., по което с присъда № 28/24.03.2014 г. той е признат за невинен, поради което и на основание чл. 304 НПК оправдан изцяло по повдигнатите му обвинения по чл. 278А, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 НК и по чл. 234В, ал. 1 НК. Въз основа на подадени от Окръжна прокуратурата - Пловдив два протеста е образувано внохд № 187 по описа на Апелативен съд - Пловдив, II н. с. за 2014 г., по което е постановено решение, с което присъдата е потвърдена изцяло. По подадени касационен протест на Прокуратурата и

касационна жалба от един от подсъдимите по делото е образувано к. д. № 1938/2014 г. по описа на ВКС, който с Решение № 111/28.05.2015 г. отменя решението на Апелативен съд - Пловдив по внохд 187/2014 г. в частта, с която е потвърдена присъда № 28/24.03.2014 г. на Окръжен съд – Пловдив по нохд № 1211/2013 г. относно оправдаването на подсъдимия Н. К. за престъпление от общ характер на основание чл. 234В, ал. 1 НК и връща делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд - Пловдив от стадия на съдебното заседание. С Присъда № 10/02.07.2015 г. по внохд № 211/2015 г. Апелативен съд - Пловдив отменя Присъда № 28/24.03.2014 г. на Окръжен съд – Пловдив по нохд № 1211/2013 г. в частта, в която ищецът е признат за невинен и е оправдан по обвинението по чл. 234В, ал. 1 НК и в частта за разноските по тези обвинения и го признава за виновен за извършено престъпление по споменатия по-горе състав от НК, като го осъжда на лишаване от свобода за една година, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66 НК, както и на глоба в размер на три хиляди лева. По подадена касационна жалба от ищеца срещу така постановената присъда е образувано к. д. № 1362 по описа на ВКС за 2015 г., по което с Решение № 400/03.12.2015 г. присъда № 10/02.07.2015 г. постановена по внохд № 211/2015 г. Апелативен съд – Пловдив е отменена и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. По образуваното пред последния вхонд № 574/2015 г. е постановена Присъда № 1/04.04.2016 г., с която присъда № 28/24.03.2013 г. по нохд 1211/2013 г. на Окръжен съд – Пловдив е отменена в частта, в която ищецът е признат за невинен и е оправдан по обвинението по чл. 234В, ал. 1 във връзка с чл. 26 ал.1 НК, както и в частта за разноските за това обвинение и ищецът е признат за виновен в извършване на престъпление по горепосочения състав от НК и е осъден на лишаване от свобода за една година, изпълнението на което е отложено, както и на и глоба в размер на четири хиляди лева. Ищецът отново е обжалвал така постановената присъда и с присъда № 190/26.09.2016 г. по кнохд № 707 по описа на ВКС за 2016 г. тя е отменена на основание чл. 354, ал. 5 във връзка с чл. 336, ал. 1, т. 3 НПК, като ищецът е признат за невинен и е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение по чл. 234в, ал. 1 НК.

Така срещу ищеца е било проведено незаконосъобразно наказателното преследване, продължило 3 години, 8 месеца и 18 дни, за периода от 08.01.2013 г. до 16.08.2013 г., надхвърлящ понятието разумен срок по смисъла на чл. 6 и § 1 от ЕКЗПЧОС. През посочения времеви отрязък той се е явил около 20 пъти в открити съдебни ***, търпейки субективни негативни усещания и притеснения. Срещу него са били предприети процесуално-следствени действия с репресивен характер и са били упражнявани мерки на процесуална принуда като полицейско задържане на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР и задържане на основание чл. 64, ал. 2 НПК за срок от 72 часа, личен обиск по чл. 68 ЗМВР и задържане на многолюдно обществено място в ***, на което е държан с белезници над 3 часа, обиск на автомобила му на същата дата, обиск в жилището му, съпроводен със стрес над малолетното му дете и беззащитната му

съпруга, стрес върху болните му и възрастни родители и съседи, разпити, извършване на неколkokратни неформални беседи (опити за разпити) с родителите и съпругата му, на неколkokратни показни огледи от страна на полицейски служители от РУ - *** и на следствени експерименти пред дома му в гр. ***, като по този начин са били създадени допълнително стресиращи фактори за него и за авторитета на семейството му. Едно от незаконосъобразно повдигнатите му обвинения е за тежко престъпление. Спрямо него и семейството му са били използвани незаконосъобразно от служителите на ОД на МВР - Пловдив специални разузнавателни средства за изготвяне на веществени доказателства средства, които са били част от доказателствения материал по воденото срещу него наказателно производство и по двете му повдигнати обвинения, вследствие на което от страна на разследващите органи са нарушени по най-грубия и арогантен начин основни конституционни и човешки права по чл. 8 ал.1 и ал. 2, чл. 13 от ЕКЗПЧ, Хартата на основните права на Европейския съюз на ищеца и семейството му. Воденото срещу ищеца наказателно производство е било широко медийно отразено, като в множеството публикации в национални, областни, регионални и интернет издания са били посочени различни точни данни за ищеца – имената му, възрастта му, адреса и местожителството му, заниманието му, публикувани са негови снимки в близък план, в това число и с белезници на ръце, конвоиран от съдебна охрана, като тези обстоятелства активно съдействали за съкрушително и скороподвижно опетняване на доброто му име в обществото – както в гр. ***, така и в Община ***, където той развивал успешен бизнес и бил добре познат и уважаван гражданин. Той изпитвал унижение от потъпканото му достойнство, а чувството му за самоуважение и самооценка били сведени до нула. Станал по сприхав, по изнервен от обикновено, като животът му основно се бил концентрирал около наказателното производство, тъй като не говорил за нищо друго, освен как протича делото и как всички се отдръпнали постепенно от него, основно след публикациите по вестници, телевизия и интернет информационни сайтове.

Като естествена последица от насадения страх в обществото, който вървял паралелно с дискредитирането на личността на К., той бил изоставен от съдружниците си по няколко строителни инвестиционни намерения в гр. ***, които били в ход и за които били издадени съответните строителни книжа и платени съответните такси за ПУП-ПРЗ. След задържането му от полицейските органи и жлъчната медийна кампания срещу личността му някои от съконтрагентите му прекъснали търговските си контакти с него, вследствие на което той претърпял и значителни имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи.

След превръщането му от медиите в общински „крими герой“, зрелищно отразения му арест и началото на съдебния процес през месец август 2013 година бил съсипан изцяло авторитетът му пред 50-60 работници, които наемал сезонно за *** в *** от над 130 дка. в землището на *** и те започнали да отказват да идват на работа,

защото се страхували от медийно изградения му образ на закоравял престъпник, като по този начин той изпаднал в затруднения по прибирането на реколтата за 2013 година и наемането на сезони работници за тази дейност, от което претърпял както неимуществени вреди, така и имуществени такива.

Рязко се влошили и здравословното състояние и емоционалната устойчивост на ищеца. Получил трайна хипертония, която и понастоящем той лекува с пожизнено медикаментозно лечение, изразена чернодробна стеатоза, както и силен стрес, системно притеснение, главоболие, тревожност, безсъние, нарушение на съня и храненето, водещи до психически и физически дисбаланс на организма. Стресът бил основният фактор, отключил нови заболявания у него, а именно - нововъзникнала стенокардия, локални лезии по скалпа и косопад, псориазис вулгарис, който постепенно се обострял и се десиминирал по цялото тяло, неовладян и към датата на подаване на исквата молба в съда. Сигнало се до трайно увреждането на здравето му, като медицинската прогноза за развитието на заболяването не води до благоприятни резултати за скорошното му овладяване. В резултат на влошеното му здраве се наложило да заплати редица медицински изследвания на обща стойност 706 лв., в това число : по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0200148273/09.07.2013 г. - 62 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0220123688/20.03.2014 г. - 74 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ Токуда“ АД № 0200229628/18.04.2016 г. - 100 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0090185590/13.01.2017 г. - 50 лв.; по фактура № 00200091861/16.01.2017 г., издадена от МБАЛ „Токуда Болница София“ ЕАД - 400 лв.; по фискален бон от Лаборатория Писанец от 18.11.2016 г. - 20 лв.

Направил и разходи за заплащане на адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие № ***, сключен с адвокат К.Е.

Вследствие на случващото се срещу ищеца родителите му В. К. и Р.С., бидейки обикновени отрудени хора с консервативна ценностна система, се притеснили и затворили в себе си, спрели да общуват със съседите и приятелите си, престанали да излизат навън, защото навсякъде ги разпитвали за сина им и неговите проблеми с правосъдието, като постепенно се влошавало здравословното им състояние. Породеният за родителите ежедневен стрес, който се явявал силен и необичаен до този етап на живота им емоционален и социален фактор, отключил несъществуващи преди това здравословни проблеми и довел до бързо развиващи се заболявания и при двамата възрастни хора. Поради тези причини, само няколко месеца след започването на наказателното производство - на 07.05.2013 г., баща му внезапно починал от инфаркт, а няколко дена след това - на 15.05.2013 г., починала и майка му.

Не останали непокътнати и социалната сфера, и общественото доверие към ищеца от провежданото срещу него наказателно производство, който се интересувал от

политика и участвал активно в различни граждански инициативи и благотворителни каузи. Когато на местните избори през октомври 2015 година, той се кандидатира за *** и се опитвал да спечели общественото доверие, на преден план от политическите му противници и услужливите им медии били преднамерено тиражирани няколко публикации, акцентиращи именно върху висящото тогава наказателно производство срещу него. Въпреки това той успял да спечели мандат в *** в гр. *** през месец октомври 2015 г., но все още висящият към този момент съдебен процес влияел негативно пряко върху неговата емоционална сфера, професионална, политическа и обществена реализация, общественото доверие, позицията и авторитета му в *** - гр. ***.

В заключение незаконно повдигнатите две обвинения на ищеца, едното, от които за тежко престъпление, неразумно дългият срок на воденото наказателно производство, привличането му като подсъдим, извършените спрямо него множество процесуално-следствени действия и действия на процесуална принуда, взетите мерки за процесуална принуда, разпитите, незаконното използване срещу него и семейството му на СРС от органите на МВР, нарушенията със задържането на сумата в размер на 10 000 лева след изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение „гаранция“, участието му в над 20 открити съдебни *** минали през 7 инстанции от Окръжен съд до Върховен касационен съд, координираната и системна медийна кампания насочена срещу доброто му име и личността му, преднамереното изказване на тогавашния директор на ОД на МВР - Пловдив публикувано от електронното издание ***, което съдържа в себе си правораздавателен уклон и изземване на процесуални функции на съдебен орган, неистинните и недобронамерени публикации в медиите по време на изборите за ***ници и кметове през октомври 2015 г., засегнали сериозно и дълбоко негови конституционни права.

Въз основа на така очертаната фактическа обстановка ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетения за претърпените от него неимуществени и имуществени вреди в размери както следва : 40 000 лева - за неимуществени вреди; 800 лв. – за имуществени вреди, съставляващи разходи за заплащане на адвокатски хонорар по Договор за правна защита и съдействие № *** на адвокат К.Е. 706 лв. – за имуществени вреди, представляваща разходи за изследвания и лечение, ведно със законната лихва върху всяка главница от 16.09.2019 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира присъждане на разноски.

Обективно съединени искове с правно основание чл. 2, ал. 1, ал. 1, т. 3 Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Ответникът Прокуратура на Република България, ЕИК 1218177309, с адрес – гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представляван от Главния прокурор Иван Гешев, а по делото - от Б. М., Прокурор при Окръжна прокуратура – ***, в депозирания по делото

отговор на исковата молба е изразил становище, че искът по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ е доказан по основание, но е оспорен по размер по следните съображения : не са подкрепени с доказателства твърденията на ищеца, че повдигнатите му обвинения са повлияли на развиваната от него търговска дейност чрез оттегляне на съконтрагенти, чрез напускане на съдружници, както и чрез невъзможността да си осигури работници за прибиране на реколта 2015 г.; при проверка в „Апис регистър“ се установява, че в периода 2015 г. – 2016 г. К. е бил едноличен собственик на капитала на „Н.“ ЕООД и собственик на ЕТ „***“, т. е. участието му във фирми не е било в съдружие с други лица; при запознаване с публикуваните годишни финансови отчети за периода 2013 г. – 2017 г. се установява, че „Н.“ ЕООД не е декларирало финансова загуба, а за едноличния търговец не са подавани никакви финансови отчети след 2009 г.; от приложените към исковата молба публикации в различни медии действително се установява, че са налице изявления за водено срещу ищеца наказателно производство за кражба на ток и иманярство, но тези статии и публикации освен, че не са по инициатива на Прокуратурата, същите не съдържат и изявления от нейни представители; сочените от ищеца негативни последици досежно обществения и политически живот освен, че не са доказани като факти, но и липсват доказателства същите да са в причинно-следствена връзка с твърдените незаконни обвинения – от официалния сайт на *** – гр. *** се вижда, че през 2015 г. – 2016 г. ищецът е бил *** в Община *** и че през 2015 г. пред *** е бил поставян въпросът за избора на К. за ***, но видно от Решение № 217/21.12.2015 г. на ОВС – *** проблемът е бил свързан не с процесните обвинения, а с постановена на 27.11.2014 г. осъдителна присъда срещу него, влязла в сила на 21.04.2015 г. за престъпление от общ характер по чл. 144, ал. 3 във връзка с ал. 1 НК – заплахата за убийство, по която му е било наложено наказание лишаване от свобода 9 месеца, като в тази връзка са били и публикации в медиите; ангажираната медицинска документация не доказва наличие на пряка и непосредствена връзка между твърдяното влошено здравословно състояние на ищеца и процесните обвинения; от повдигнатите на ищеца две обвинения, само едното е за тежко умишлено престъпление, наказателното производство е протекло в кратък срок, а взетите срещу него мерки за процесуална принуда не са най-тежките, с оглед на което претендираният размер на обезщетението за неимуществени вреди е твърде завишен; неоснователни са и претенциите за имуществени вреди – няма доказателства за обема на извършените действия в наказателното производство с участието на упълномощения адвокат, както и за наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното влошено здравословно състояние и процесните незаконни обвинения; претендираната лихва не следва да се присъжда в определен размер, а задължение на съда е да посочи началния момент на дължимостта ѝ, като размерът ѝ се изчислява в изпълнителния процес. В депозираната по делото писмена защита процесуалният представител на ответника намира предявеният иск за недоказан, поради което не

следва да се уважава, но дори и да се приеме, че ищецът е претърпял неимуществени вреди от воденото срещу него наказателно дело, то обезщетението, което следва да получи би следвало да е многократно в по-малък размер от претендирания такъв.

Съдът като обсъди твърденията и доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира следното :

Едно от основните начала на Конституцията на Република България е това регламентирано в чл. 7, според което държавата отговаря за вредите, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица, като по-детайлна уредба на отговорността на държавата се съдържа в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Тъй като в настоящия случай се претендира присъждане на обезщетения за вреди от неоснователно повдигнати обвинения /част от които вреди са такива от незаконосъобразно използване на специални разузнавателни средства, поради което с решението не ще се присъди отделно обезщетение на основание чл. 2, ал. 1, т. 7 ЗОДОВ/, което право произтича от чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, според която разпоредба за уважаването на предявените иски трябва да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки : повдигане на обвинение в извършване на престъпление и оправдаване на лицето, съответно прекратяване на образуваното наказателно производство поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано; вреди; причинно-следствена връзка между незаконно повдигнатото обвинение от правозащитните органи и вредоносния резултат, като отговорността на държавата е безвиновна.

Не се спори, а и видно от приложените за послужване по делото н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение за 2013 г. и съдържащото се в него д. п. № 6 по описа на Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ /ПКП/ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г., а също и от останалите събрани по делото писмени доказателства :

на 08.01.2013 г. въз основа на получен сигнал в Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за продажба на антични предмети от третото лице А. Т. на Н. К. последният е задържан на паркинга на бензиностанция *** в *** на *** за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на VI-то РУ при ОД на МВР – Пловдив по реда на чл. 63, ал. 1, т. 1 Закон за Министерството на вътрешните работи /отм./, извършен му е личен полицейски обиск, извършени са и претърсване на управлявания от него лек автомобил марка „***“, рег. № *** и изземване на предмети от него и претърсване в жилището му в гр. ***, на ***, както и е образувано досъдебно производство – дознание № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г. срещу

А. Т. Т. и Н. В. К. за престъпление по чл. 278а, ал. 1 НК;

на 09.01.2013 г. ищецът е привлечен в качеството на обвиняем по д. п. № 6/13 г. за това, че : на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие /чрез закупуването им от А. Т. Т. от *** ***, които не са идентифицирани и регистрирани, а именно ***, както следва : т***, като деянието е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини – престъпление по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 НК, като на същата дата по получена в Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив информация за манипулиран електромер, обслужващ дома на Н. В. К. в гр. ***, на ***, е извършен оглед на електромерното табло на посочения адрес в присъствието на служители на „ЕВН България“ и с постановление на прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив по пр. пр. № 151/13 г. на основание чл. 64, ал. 2 НПК е постановено обвиняемият Н. В. К. по д. п. № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г. да бъде задържан за срок от 72 часа, считано от часа на предявяване на обвинението, в ОЗИН“;

на 11.01.2013 г. е образувано досъдебно производство – дознание № 3/С-9 по описа на Районно управление „Полиция“ – ***за 2013 г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 234в, ал. 1 НК за това, че на 10.01.2013 г. в***, сам или чрез друго е осъществил неправомерно въздействие върху уред за търговско измерване на ел. енергия – електромер № ***, заведен на името на името на Ж. Б. Г.;

с постановление от 11.01.2013 г. на разследващ полицай в Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив обвинението е прецизирано, като ищецът е привлечен в качеството на обвиняем по д. п. № 6/13 г. за това, че : на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие /чрез закупуването им от А. Т. Т.с ЕГН *****/ ***, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв., като деянието е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини – престъпление по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 Наказателен кодекс; в периода 05.04.2009 г. до края на месец декември 2012 г. в условията на продължавано престъпление чрез друго – Г. А. П., от гр. ***, на длъжност „****“ в *** и Ж. Б. Г. от ***, е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на ***, на къща и търговски обект – магазин, находящи се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – престъпление по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК, а с **протоколно определение от 11.01.2013 г.** на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение по ч. н. д. № 46/13 г. на основание чл. 64, ал. 4, предложение 3 НПК е оставено без уважение искането на Окръжна прокуратура – Пловдив да бъде взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия по д. п. № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив Н. К., като спрямо него е взета мярка за неотклонение

„гаранция в пари“ в размер на 3000 лв.;

с протоколно определение от 17.01.2013 г. на Апелативен съд – Пловдив, Наказателна колегия по ч. н. д. № 16/13 г. на основание чл. 64, ал. 7 НПК е изменено протоколно определение № 20/11.01.2013 г. на Окръжен съд – Пловдив постановено по чнд № 46/13 г. в частта относно размера на наложената на обвиняемия Н. К. мярка за неотклонение „гаранция в пари“, като този размер е увеличен от 3000 лв. на 10 000 лв.

на 12.03.2013 г. е проведен следствен експеримент за отключване на ел. табло, находящо се на границата на собственост на имот с административен адрес – ***;

с постановление от 17.05.2013 г. на прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив материалите по дп № 9 по описа на РУ – *** са обединени към дп № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив;

с постановление от 04.07.2013 г. на разследващ полицай в Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив обвинението е прецизирано, като ищецът е привлечен в качеството на обвиняем по д. п. № 6/13 г. за това, че : на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез друго – Ж.Б.Г., е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – ***, *** на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, **, с което е създавал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – престъпление по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс; на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие /чрез закупуването им от А.Т.Т. с ЕГН *****/ **, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв., като деянието е останало nedovършено поради независещи от волята на дееца причини – престъпление по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 Наказателен кодекс;

на 08.08.2013 г. от дознател при Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив по дп № 6/13 г. е изготвено заключително постановление с обвинително мнение, с което е разпоредено дп № 6/13 г. водено срещу : Н. К. за престъпление по чл. 234в, ал. 1 НК и чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 и чл. 18, ал. 1 НК; А.Т.Т. за престъпления по чл. 277, ал. 7 НК, по чл. 278а, ал. 6, пр. 3 НК и по чл. 278а, ал. 1 НК; Ж.Б.Г. за престъпление по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК; Г.А.П. за престъпление по чл. 294, ал. 1, пр. 1 НК, да се изпрати в Окръжна прокуратура – Пловдив с мнение за предаване на съда на обвиняемите лица по вменените им престъпления;

на 16.08.2013 г. от прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив в Окръжен съд – Пловдив е внесен Обвинителен акт по преписка № 151/13 г. на Окръжна прокуратура – Пловдив по обвиненията на третото лице А.Т.Т. за престъпления по чл.

277а, ал. 7 НК, по чл. 278, ал. 6, пр. 3 НК и по чл. 278а, ал. 1 НК; на третото лице Ж.Б.Г. за престъпление по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК; на третото лице Г.А.П. за престъпление по чл. 294, ал. 1, пр. 1 НК и на Н. В. К. за това, че : на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез другиго – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – **престъпление по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс**; на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие чрез закупуването им от А.Т.Т. ***, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв., като деянието е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини – **престъпление по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 Наказателен кодекс**, по който обвинителен акт е образувано н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение за 2013 г.;

по н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение за 2013 г. са насрочени шест открити съдебни *** – на 02.10.2012 г., на което не е даден ход по молба на пълномощника на подсъдимия Н. К. – адвокат Е.; на 28.11.2013 г., на 22.01.2014 г., на 24.02.2014 г., на 07.03.2014 г. и на 21.03.2014 г., в което открито съдебно заседание са изслушани няколко звукозаписа и е гледан видеозапис, изготвени чрез използване на специални разузнавателни средства, като в това заседание съдебното следствие и съдебните прения са обявени за приключени и **на 24.03.2014 г.** е постановена Присъда № 28/24.03.2014 г., с която подсъдимият Н. К. е признат за невинен в това, че на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез другиго – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по **чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс**; както и е признат за невинен в това, че на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие чрез закупуването им от А.Т.Т. ***, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв., като деянието е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по **чл. 278а, ал. 2**

във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 Наказателен кодекс; подсъдимият А.Т.Т. е признат за виновен в това, че на 08.01.2013 г. в *** противозаконно е държал ***, за което знае, че е предназначено за *** - престъпление по чл. 277а, ал. 7 НК; подсъдимият А.Т.Т. е признат за виновен в това, че на 08.01.2013 г. в *** е държал повече от три, а именно седем археологически обекта, които не са идентифицирани и регистрирани по съответния ред /по реда на чл. 96 – чл. 99 Закон за културното наследство/, а именно – престъпление по чл. 278, ал. 6, пр. 3 НК, като е признат за невинен в това, че по същото време и на същото място е държал и още три археологически обекта, които не са идентифицирани и регистрирани по съответния ред ... и на основание чл. 304 НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за това; подсъдимият А.Т.Т. е признат за невинен в това, че на 08.01.2013 г. в *** предложил за отчуждаване на Н. В. К. ***, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв. и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 278а, ал. 1 НК; подсъдимият Ж.Б.Г. е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК; подсъдимият Г.А.П. е признат за невинен в това, че на 14.12.2012 г. в гр. *** е спомогнал на лице, извършило престъпление – Н. В. К., извършил престъпление по чл. 234в, ал. 1 НК, да избегне наказателно преследване, като с помощта на пломбиращи клещи на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – *** с номера – „15/EVN“ и „08/12“, е поставил оловни пломби със същите номера на предпазване щит на ел. табло ТЕПО-2, находящо се на адрес гр. ***, *** и клемния капак на електромер „Искра“ с № 62687683 на търговски обект – магазин на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В.-7Н“, находящ се на същия адрес, без да се е споразумявал с Н. В. К. преди да извърши самото престъпление и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 294, ал. 1, пр. 1 НК, като след постановяване на присъдата е постановено определение, с което е изменена взетата по отношение на подсъдимия Н. К. мярка за неотклонение „гарантия“ в размер на 10 000 лв. в подписка;

присъдата е протестирана от прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив с **въззивен протест от 25.03.2014 г.**, с който е поискано отмяната ѝ включително и в частта, в която подсъдимият Н. К. е признат за невинен и оправдан по повдигнатите му обвинения, като срещу нея е подадени и **въззивна жалба** от подсъдимия А.Т. на **09.04.2014 г.**, а също и **допълнителен протест на 09.05.2014 г.** и по тях е образувано в. н. о. х. д. № 187 по описа на Апелативен съд – Пловдив, II н. с. за 2014 г., по което е проведено едно открито съдебно заседание на 07.07.2014 г. и на 11.08.2014 г. е постановено Решение № 515, с което Присъда № 28/24.03.2014 г. на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение постановена по в. н. о. х. д. № 1211/13 г. е потвърдена;

срещу решението на Апелативен съд – Пловдив постановено по в. н. о. х. д. №

187/14 г. са подадени **касационен протест на 27.08.2014 г.** от прокурор при Апелативна прокуратура – Пловдив, с който е поискано отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, а също и **касационна жалба на 03.09.2014 г.** от подсъдимия А.Т., по които е образувано н. д. № 1938 по описа на ВКС на РБ, I-во н. о. за 2014 г., по което е проведено едно открито съдебно заседание на 18.03.2015 г. и с **окончателно решение № 111/28.05.2015 г.** решение № 515/11.08.2014 г. на Апелативен съд – Пловдив, II н. с. е отменено в частта, с която е потвърдена присъда № 28/24.03.2014 г. на Окръжен съд – Пловдив по н. о. х. х. д. № 28/24.03.2014 г. относно оправдаването на подсъдимите Н. В. К. и Ж.Б.Г. по повдигнатите им обвинения за престъпления по чл. 234в, ал. 1 НК и относно разноските по делото и последното е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Пловдив, а в останалата му част решението е оставено в сила, като в мотивите на решението е прието, че в наказателното производство срещу ищеца К. са използвани веществени доказателствени средства, получени в резултат на недопустимо използване на специални разузнавателни средства – без надлежно искане за разследване на престъпление по чл. 234в НК;

на 01.06.2015 г. е образувано в. н. о. х. д. № 211 по описа на Апелативен съд – Пловдив за 2015 г., по което е проведено едно открито съдебно заседание на **02.07.2015 г.** и на същата дата е постановена Присъда № 10, с която присъда № 28/24.03.2014 г. постановена по н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г. е отменена в частта, в която подсъдимият Н. К. е признат за невинен и оправдан по обвинението по чл. 234в, ал. 1 НК, а подсъдимият Ж.Б.Г. е признат за невинен и оправдан по обвинението по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК и в частта за разноските по тези обвинения, като подсъдимият Н. К. е признат за виновен в това, че на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез друго – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – **престъпление по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс, за което е осъден на една година лишаване от свобода, изпълнението на което наказание е отложено на основание чл. 66 НК, а също и на глоба в размер на 3000 лв.;**

с разпореждане от **08.07.2015 г.** на Апелативен съд – Пловдив по в. н. о. х. д. № 211/15 г. е освободена сумата внесена като парична гаранция по д. п. № 6 по описа на „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г. по отношение на подсъдимия Н. К. по вноски бележка от 14.01.2013 г. и по вносна бележка от 17.01.2013 г. в размер над 340 лв. до 10 000 лв.;

срещу решението на Апелативен съд – Пловдив постановено по в. н. о. х. д. № 211/15 г. са подадени **касационна жалба на 07.07.2015 г.** от подсъдимия Н. К., а също и **касационна жалба на 08.07.2015 г.** от подсъдимия Ж.Г. по които е образувано н. д. № 1362 по описа на ВКС на РБ, II-ро н. о. за 2015 г., по което е проведено едно открито съдебно заседание на 13.11.2015 г. и **с окончателно решение № 400/03.12.2015 г.** присъда № 10/02.07.2015 г. по в. о. н. х. д. № 211/15 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд;

на 08.12.2015 г. е образувано в. н. о. х. д. № 574 по описа на Апелативен съд – Пловдив за 2015 г., по което са проведени две открити съдебни *** – на 15.02.2016 г., на което е обявено за решаване, след което с определение № 151/07.03.2015 г. е отменен ходът по същество и е възобновено съдебното следствие, като е допуснат до допълнителен разпит свидетелят Н.Р.; и на 04.04.2016 г., в което е обявена присъда № 1, с която присъда № 28/24.03.2014 г. постановена по н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г. е отменена в частта, в която подсъдимият Н. К. е признат за невинен и оправдан по обвинението по чл. 234в, ал. 1 НК, а подсъдимият Ж.Б.Г. е признат за невинен и оправдан по обвинението по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК, като подсъдимият Н. К. е признат за виновен в това, че на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез другото – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – **престъпление по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс, за което е осъден на една година лишаване от свобода, изпълнението на което наказание е отложено на основание чл. 66 НК, а също и на глоба в размер на 4000 лв.;**

срещу решението на Апелативен съд – Пловдив постановено по в. н. о. х. д. № 574/15 г. са подадени **касационна жалба на 11.04.2016 г.** от подсъдимия Ж.Г. а също и **касационна жалба на 15.0.2015 г.** от подсъдимия Н. К., по които е образувано н. д. № 707 по описа на ВКС на РБ, II-ро н. о. за 2016 г., по което е проведено едно открито съдебно заседание на 26.09.2016 г. и **с окончателна присъда № 190/26.09.2016 г.** присъда № 1/04.04.2016 г. по в. о. н. х. д. № 574/15 г. на Апелативен съд – Пловдив е отменена, като подсъдимият Н. К. е признат за невинен в това, че на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез другото – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“,

находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия и оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс.

Въз основа на безспорно установената фактическа обстановка могат да се направят следните фактически изводи :

На ищеца са повдигнати обвинения в извършване на престъпления по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 и по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс, първото от които е тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 Наказателен кодекс, тъй като за него е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години.

С влязло в сила на 28.05.2015 г. решение на наказателния съд ищецът е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК, а с влязла в сила на 26.09.2016 г. присъда ищецът е признат за невинен и оправдан и по повдигнатото му обвинение по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс.

Предвид гореизложеното съдът приема, че са налице първите два елемента от фактическия състав на отговорността по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ – повдигане на обвинения в извършване на 2 престъпления от общ характер и оправдаването на ищеца по повдигнатите му обвинения, поради което следва да се пристъпи към изясняване и на останалите две предпоставки – вредите и причинно-следствената връзка между незаконно повдигнатите обвинения и описания в исковата молба вредоносен резултат.

Според трайната съдебна практика /Решение № 457 от 25.06.2010 г. по гр. д. № 1506/2009 г. на ВКС, ГО; решение № 427 от 16.06.2010 г. по гр. д. № 273/2009 г. на ВКС, III-то ГО; Решение № 480 от 23.04.2013 г. по гр. д. № 85/2012 г. на ВКС, IV-то ГО; Решение № 165 от 16.06.2015 г. по гр. д. № 288/2015 г. на ВКС, III-то ГО/ нормално е наказателното преследване да се е отразило негативно на психиката и на личния живот на ищеца, с оглед на което може да се претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от незаконно наказателно преследване, без същите да бъдат описвани подробно в исковата молба. Доколкото, обаче, в настоящия случай уврежданията, за които се търси репарация, са конкретизирани в исковата молба, то съобразно чл. 154, ал. 1 ГПК в тежест на ищеца е установяването на същите и връзката им с наказателния процес.

В тази насока бяха приети като доказателства заверени преписи на документи, представляващи резултати от кръвни изследвания извършени в периода месец юли 2013 г. – месец ноември 2016 г., от проведена на 08.10.2014 г. консултация в Отделение по Инвазивна кардиология при МБАЛ „Здраве“ ООД – Медицинска структура „Пълмед“ – Пловдив, от направени на 23.10.2014 г. електрокардиограма и ергометрично изследване, от проведена цялостна ехография на 16.01.2015 г., а също и на Епикриза, издадена от Болница „Токуда“ във връзка с пролежаването на ищеца в Отделение по кожни и венерически болести на лечебното заведение в периода

16.01.2017 г. – 16.01.2017 г., при което е изписан с окончателна диагноза „Псориазис вулгарис“, като в графа „Анамнеза“ на епикризата, снета по данни на пациента – ищеца, е отбелязано следното : „Постъпва за първи път в Отделение по дерматология по повод на хронично рецидивиращо заболяване с давност от 2013 г., когато след прекарана стресова ситуация се появили лезии по скалпа, постепенно дисеминирали се по цяло тяло. До момента е провеждал локална терапия с незадоволителен терапевтичен отговор. ... **Фамилна анамнеза – баща с псориазис.**“

Бе допуснато извършване на съдебно-медицинска експертиза от вещото лице д-р Я. И., според заключението на което : няма документни данни за здравното състояние на К. преди обсъждания период, поради което на въпроса какво е било здравословното му състояние преди започване на наказателното преследване не може да се даде обоснован отговор; поради неизвестността относно състоянието на ищеца преди започване на наказателното преследване не може да се отговори и на въпроса дали след 08.01.2013 г. у него са се появили нови заболявания като стенокардия, локални лезии по скалпа и косопад, псориазис вулгарис и др., но след посочената дата при него има регистрирани лабораторни и клинични отклонения и болестни разстройства; анализирани лабораторните изследвания показват системни отклонения в мастния профил – завишен холестерол, триглицериди, „лошия холестерол“, пикочна киселина и кръвна захар, туморен антиген на сквамозния кожен рак и реактивния протеин на остро възпаление – същото, съчетано със значително затлъстяване е в биологична връзка и обусловеност за типа пациенти добри „трапезни герои“; наличната хипертония е свързана и с регистрираната стенокардия и кардиографски и ехографско установени промени на сърдечно увеличение – хипертрофия; липсват данни дали родителите на К. са имали повишена генетично фамилна холестеролемия, но наличната при К. изглежда свързана с начина на живот и хранене; К. е с наднормено тегло, атеросклероза на съдовете, нарушена мастна обмяна, хипертония, стенокардия, увеличение на лява сърдечна камера, увеличена пикочна киселина, като тези болестни състояния не са възникнали изведнъж, а са кумулативни, прогресивни, характерни за съвременето и начина на живот и не се обуславят етиологично от психическо напрежение/стрес; при прегледа не се установява окапване на косата и други лезии по скалпа; псориазисът допълнително уврежда организма; псориазисът е хронично, рецидивиращо полигенно заболяване, дължащо се на хиперпролиферация на кератиноцити и възпалителна клетъчна пролиферация с биомодална изява в третото или шестото десетилетие; дължи се на абнормна Т-клетъчна активация, като отключващи фактори са физическа травма, инфекция, лекарства, стрес; напоследък най-убедителна е хипотезата за генетичния характер на псориазиса, като се допуска полигенен „мултилокусен“ начин на унаследяване; в случая може да се допусне, че начинът на изживяване на възникналите проблеми би могъл да изиграе отключваща роля за заболяването независимо, че липсват данни за родителите; характерът на

обективизираните здравни отклонения се основава на съвременната епидемиология на атеросклерозата и сърдечно-съдовите заболявания, провокирани от стила и начина на живот, както и от закъснялата и не ефективна терапия; към момента на експертизата общото състояние на К. е добро; същият споделя психотравмени изживявания, които с течение на времето са стихнали значително; има спад в нивата на някои от изследванията, дължащо се вероятно на предприети мерки; остава основно повишеното телло и неговите близки и далечни усложнения с висок риск в перспектива; психогенната полифагия се обсъжда като вариант на хранителна аддичия; псориазисът е активен, макар и третиран; същият може да остане трайно наличен, но при добро и адекватно лечение може да де овладее до степен на социална поносимост; той не е причина за депресивно състояние, сърдечна слабост, стенокардия и др.

Бяха разпитани и свидетели, според показанията на които :

св. Г.С. – приятел на ищеца : „След януари мисля, че беше 2013 г. започнаха срещу него едни съдебни дела ... първоначално полиция, прокуратура, имаше в медиите доста публикации. Преди това беше съвсем нормален човек – месел, жизнерадостен, който обичаше компаниите, имаше си сериозен бизнес и след тази дата нещата коренно се промениха във всякакъв смисъл – в личен, в професионален, той се отчужди, стана затворен в себе си.“; през 2015 г. ищецът се обаждал на свидетеля, който бил *** на *** – ***, че не е в състояние да присъства на ***, а преди това постоянно присъствал; „Промени се отношението и на хората към него. Не го възприемаха сериозно, гледаха с насмешка на него. Не можеше да изпълнява съвестно задълженията си.“; 3-4 месеца след започване на наказателното производство, в резултат на водената срещу ищеца медийна кампания починали родителите му; „...В началото, когато той започваше да взема думата за изказване в *** виждах как останалите ***ници първо, че не го възприемаха сериозно и второ шушукаха помежду си.“; ищецът е *** от 2015 г.; „...След като се отчужди, затвори се в себе си ... имаше известни психоатаки, които не му позволяваха да присъства на ***та на *** и на голяма част от комисиите. ... има и други здравословни проблеми. Споделял ми е, че това се дължи именно на тази атака, която беше предприета срещу него. Това пречи на работата дефакто тези психо атака. Пострада и бизнесът по този начин.,,

св. В. К. – син на ищеца : „След 2013 г. здравословното състояние на баща ми рязко се влоши. От тогава има три апарата за измерване на кръвното. Получаваше много често паник атаки, будеше ни през нощта. Понякога сам, понякога с майка ми, карахме го до Бърза помощ. Това беше наистина много голям стрес в семейството. Има псориазис след 2013 г. ... баща ми се срамуваше, не искаше да ходи на море. Отделно се затвори вкъщи, беше в депресия. Преди 2013 г. сме ходили по няколко пъти на море всяка година. Преди 2013 г. не е имал здравословни проблеми, беше много добре със здравето. След тези случки през 2013 г. баба ми и дядо ми се затвориха. ...

Впоследствие стрес и т. н. и хората починаха. Баба ми имаше вследствие на това някакво заболяване, а дядо ми не знам точно какво се случи, но стана много бързо – беше му станало лошо, закараха го в болницата и го върната починал от болницата. ... когато се случиха тези неща имаше много, много статии. *** е малък град, това постоянно се коментираше в училище и съучениците започнаха да ме гледат по друг начин.“

Приеха се като доказателства и възпроизведени на хартиен носител като преписи електронни документи /приложение на листове от 67 до 103 от делото/, съставляващи публикации в електронни и няколко печатни медии относно воденото срещу ищеца наказателно производство, видно от които последното е предизвикало голям медиен интерес в рамките на първите две седмици от образуването му /публикации, приложени на листове от 67 до 96 от делото/, след което същият е намалял и впоследствие се свежда до няколко спорадични публикации през месец август 2013 г. при внасяне на обвинителния акт срещу ищеца в съда /публикации приложение на листове 97 и 98 от делото/, през месец ноември 2013 г., по време на висящото съдебно наказателно производство /публикации, приложение на листове от 99 до 101 от делото/ и през месец октомври 2015 г., преди провеждане на първия тур на местните избори, насрочени на 25.10.2015 г. с Указ № 162/10.08.2015 г. на Президента на Република България, обн., ДВ, бр. 61 от 11.08.2015 г. /справка в сайта на Централна избирателна комисия : <https://www.cik.bg/>, на които ищецът е бил кандидат за *** от Патриотичния фронт /публикация, приложена на листове 102 и 103 от делото/.

Част от приложеното за послужване по настоящото дело н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г. е ч. н. д. № 46/13 г. на Окръжен съд – Пловдив, в кориците на което е приложен протокол от проведено по него открито съдебно заседание на 11.01.2013 г., в който е протоколирано следното изявление на ищеца в хода на пренията по делото : **„Искам да помоля да не ми давате най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“, понеже аз управлявам две, три фирми и се грижа за моите родители – баща ми е с два инсулта и е трудно подвижен, а на майка ми предстои втора операция от рак, който е в напреднал стадий.“**

Протоколът е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК и като такъв съставлява доказателство за направените от ищеца изявления пред съда и в частност, че към 11.01.2013 г. майка му е била диагностицирана с рак, който е бил в напреднал стадий, а баща му е бил трудно подвижен поради прекарани два инсулта, като въз основа на тях може да се направят и фактическите изводи, че още преди датата на образуване на наказателното производство срещу него – 08.01.2013 г., родителите му са имали посочените здравословни проблеми.

В пълно противоречие с тези изявления на ищеца са наведените в исковата

молба твърдения, че в резултат на обиските в дома му и неколkokратно извършените процесуални-следствени действия в същия, системната медийна кампания срещу него, разгласата и публичността на мерките за неотклонение и на обвинението преди да има окончателно решение на компетентния съдебен орган, родителите на ищеца се притеснили и затворили в себе си, спрели да общуват със съседите и приятели и да излизат навън, като постепенно се влошавало здравословното им състояние и силният стрес отключил **„несъществуващи преди това здравословни проблеми и довел до бързо развиващи се заболявания и при двамата възрастни хора“** и по тези причини само няколко месеца след започването на наказателното производство починал внезапно баща му на 07.05.2013 г., а няколко дена след това – на 15.05.2013 г., майка му.

На цитираните изказвания на ищеца пред наказателния съд не кореспондират и показанията на разпитаните по делото свидетели, че около 3 - 4 месеца след започване на наказателното производство, в резултат на медийната кампания срещу К. родителите му, които нямали „никакви заболявания“, починали, с оглед на което съдът не кредитира показанията в посочената част, а предвид гореизложеното намира за недоказано твърдението за наличие на причинно-следствена връзка между кончината на родителите на ищеца и образуването срещу последния наказателно производство, а от тук и за търпени в тази връзка от него чрезвичайни болки и страдания.

Не се подкрепят от събраните по делото доказателства и твърденията на ищеца за влошаване на здравословното му състояние в резултат на неоснователно повдигнатите му обвинения.

Тъй като свидетелят В. К. няма данни да има познания в областта на медицината, то и отчитайки заинтересоваността му по делото в полза на баща му, съдът не кредитира показанията му касаещи изводи за здравословното състояние на ищеца след образуването на наказателното производство срещу него.

Освен това по делото не се представиха доказателства, установяващи здравния статус на ищеца преди тази дата, като поради липсата на такива и вещото лице д-р Я. И. не даде категоричен отговор на въпроса дали у Н. К. след 08.01.2013 г. са се появили нови заболявания, а заключи, че при него има регистрирани лабораторни и клинични отклонения и болестни разстройства – затлъстяване, атеросклероза на съдовете, нарушена мастна обмяна, хипертония, стенокардия, увеличение на лява сърдечна камера, увеличена пикочна киселина, които, обаче, не са възникнали изведнъж, а са кумулативни, прогресивни, характерни за съвременното и начина на живот, но не са обусловени етиологично от психическо напрежение/стрес.

Що се отнася до твърдяното от ищеца и констатирано от вещото лице д-р И. общо заболяване псориазис, то според експерта псориазисът е хронично, рецидивиращо полигенно заболяване, отключващи фактори на което могат да бъдат

физическа травма, инфекция, лекарства, стрес, но напоследък най-убедителна е хипотезата за генетичния характер на псориазиса, поради което и поради липсата на данни за родителите на ищеца вещото лице допуска, че начинът на изживяване на възникналите проблеми би могъл да изиграе отключваща роля за заболяването.

В разрез с констатацията на вещото лице, обективизирана както в представеното от него заключение, така и устно пред съда при приемане на заключението и отразена в изготвения протокол № 1486 за проведеното по делото открито съдебно заседание на 20.09.2022 г., че в медицинската документация и в коментара на самия ищец направен при прегледа му няма данни за наследственост, от графата : „Анамнеза“ на приетия като доказателство заверен препис на Епикриза, издадена при пролежаването на ищеца в Отделение по кожни и венерически болести при Болница Токуда – гр. София в периода 16.01.2017 г. – 16.01.2017 г., се установява, че при приемането му в лечебното заведение сам ищецът К. е заявил пред лекуващия го лекар, че баща му е с псориазис.

Според трайната съдебна практика епикризата е официален документ, тъй като е изготвен от длъжностно лице в кръга на службата му /решение № 250 от 21.11.2012 г. на ВКС, III г. о., по гр. д. № 1504 от 2011 г./, поради което съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК съставлява и доказателство за направените от ищеца изявления пред лекуващия го лекар при снемане на анамнезата при извършения му на 16.01.2017 г. медицински преглед в Болница Токуда, в това число и за съобщеното от него, че баща му е бил диагностициран с псориазис. По неизвестни причини тази информация не е предоставена от ищеца при извършения му преглед на вещото лице, а и същата е убягнала от вниманието на последното, с оглед на което и предвид заключението му, че най-убедителна е хипотезата за генетичния характер на псориазиса, а също и липсата на категоричен отговор на въпроса дали псориазисът е появило се след 08.01.2013 г. заболяване, съдът приема, че към посочената дата това заболяване е било налично у ищеца, а негови симптоми са се проявили по време на висящото наказателно производство и свързаните с него негативни изживявания, с оглед на което недоказано при условията на главно и пълно доказване е твърдението, че диагностицираното при ищеца общо заболяване – псориазис, е възникнало след 08.01.2013 г. и причина за това е именно неоснователно повдигнатото му обвинение.

А с оглед на горното и предвид извода на д-р И., че след 08.01.2013 г. у ищеца се забелязват здравни отклонения, които, обаче, са провокирани от стила и начина на живот и от закъснялата и неефективна терапия на налични заболявания, недоказани са и твърденията за ново възникнала стенокардия, която в съвкупност с псориазиса рязко влошили здравословното състояние на ищеца по причина незаконно повдигнатото му обвинение

При анализа на събраните по делото доказателства следва да бъде отбелязано и констатираното от съда в показанията на св. Г.С. вътрешно противоречие и

несъответствие с действителността. Установи се вече по-горе в настоящото изложение от направената служебно справка в сайта на Централна избирателна комисия, че редовните местни избори в Република България през 2015 г. са проведени на 25.10.2015 г. и на тях според показанията на свидетеля той и ищецът са избрани за ***ници, а впоследствие свидетелят е бил избран за *** на *** – ***. Същевременно св. С. заяви при разпита му : „От 2015 г. бях *** на *** и той /ищецът – бележката е на съдията/ **редовно присъстваше преди това**, после ми се обаждаше по телефона и казваше, че не е в състояние да присъства.“ – доколкото ищецът не е бил *** преди 2015 г., то няма как да е присъствал като такъв на *** на *** – *** преди тази дата.

Що се отнася до приетите като доказателства възпроизведени на хартиен носител като преписи електронни документи, в които се съдържа информация за ареста на ищеца и наложената му мярка за неотклонение, а впоследствие и за повдигнатите му обвинения, то сами по себе си тези документи не установяват факта, че публикуването на посочената информация е по почин и в резултат на конкретни действия на длъжностни лица в органите на досъдебното производство и на Прокуратурата, с оглед на което съдът приема, че то е израз само и единствено на прокламираната в чл. 40, ал. 1 Конституция на Република България /КРБ/ свобода на печата и на другите средства за масова информация, както и резултат от упражняване на едно от основните права на гражданите на Република България регламентирано в чл. 41 от КРБ на търсене, получаване и разпространяване на информация, а от тук и за недоказано твърдението за координирана медийна кампания срещу ищеца. Ето защо Прокуратурата на Република България не следва да отговаря за медийното отразяване на водения срещу ищеца наказателен процес.

В същото време в унисон с твърденията в исковата молба установява се горните публикации и от показанията на свидетеля С., че ищецът е имал сериозен бизнес и е бил добре познат на жителите на гр. *** още преди датата на образуването на наказателното производство – в публикациите той е именуван от техните автори с прозвищата : „***“, „*** от ***“, „***ския ***“, „*** на ***“, „***“. Доколкото, обаче, той е бил избран за *** на проведените на ***, то съдът намира, че незаконно повдигнатото му обвинение по никакъв начин не се е отразило на общественото доверие към него.

Неотносимо към спора е обстоятелството за претърпени значителни имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, основаващи се на твърденията, че след задържането на ищеца от полицейските органи и жлъчната медийна кампания срещу личността му, „***“ ООД, в което той бил съдружник, било напуснато от другия съдружник – Д.И.И., и така не му било учредено право на строеж за изграждане на жилищна сграда с РЗП около 4000 кв. м. в гр. ***, тъй като това дружество е трето на правния спор лице и като такова разполага със самостоятелно право на иск в случай, че

е накърнено негово материално право.

Не се установяват от събраните по делото доказателства и твърдения на ищеца, че вследствие на незаконно повдигнатото му обвинение всички се отдръпнали от него и той станал сприхав и изнервен – напротив, според показанията на свидетелите сам ищецът се затворил в себе си и не искал да излиза от дома си, а за посочените черти на характера му няма никакви данни.

В обобщение решаващият състав намира, че вследствие на незаконно повдигнатите му обвинения са накърнени основни права на ищеца като гражданин на Република България : правото му на лична свобода и неприкосновеност съгласно чл. 30, ал. 1 Конституция на Република България /КРБ/ за времето на задържането му на 08.01.2013 г. до 11.01.2013 г. съответно по реда на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР /отм./ за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на VI-то РУ при ОД на МВР – Пловдив, както и по искане на прокурора за срок от 72 часа на основание чл. 64, ал. 2 НПК, а също и поради извършените на 08.01.2013 г. личен обиск и претърсване на автомобила му; правото му на личен живот съгласно чл. 32, ал. 1 КРБ с оглед на използваните срещу него и семейството му специални разузнавателни средства; правото му на неприкосновеност на жилището му съгласно чл. 33, ал. 1 КРБ предвид извършените обиск в жилището му на 08.01.2013 г., а на следващия ден - оглед на електромерното табло пред дома му, в резултат на което в неимуществената му сфера са настъпили негативни последици, които, обаче, са обичайни в хипотезата на чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ – причинени са му емоционални и психологически терзания, неудобства и лишения; накърнено е името му; променен е обичайният му ритъм на живот. Следователно налице са всички предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата да поправи тези вреди.

На обезщетение подлежат всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице съгласно чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ. В последния липсва уредба относно начина на определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, но в § 1 от Заключителните му разпоредби е предвидено, че за неуредените в него въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. Ето защо и тъй като в случая се касае за вреди от непозволено увреждане, то при определяне на размера на обезщетението следва да намери субсидиарно приложение разпоредбата на чл. 52 Закон за задълженията и договорите, съобразно която обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Според даденото задължително разрешение в т. II от Постановление на Пленума на ВС № 4/23.12.1968 г. : „... Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД ... не е абстрактно ... То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне

на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. ... От значение са и редица други обстоятелства, които съдят е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. ...“

В случаите, когато се определя обезщетение за претърпени неимуществени вреди по [чл. 2 от ЗОДОВ](#) следва да се имат предвид и указанията дадени с т. 11 от [ТР № 3/22.04.2005 г.](#), постановено по т. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, а също така и установените в трайната съдебна практика факти и обстоятелства от значение за определянето на обезщетението, каквито са : тежестта на повдигнатото обвинение, дали то е за едно или за няколко отделни престъпления – умишлени или по непредпазливост, за които ищецът е оправдан; продължителността на наказателното производство, включително дали то е в рамките или надхвърля разумните срокове за провеждането му; вида на взетата мярка за неотклонение, другите наложени на ищеца ограничения в рамките на наказателното производство; отражение на случилото се върху ищеца – има ли влошаване на здравословното му състояние и в каква степен и от какъв вид е то, конкретните преживявания на ищеца, и изобщо – цялостното отражение на предприетото срещу него наказателно преследване върху живота му – семейство, приятели, професия и професионална реализация, обществен отзвук и пр. Пак според съдебната практика като ориентир за определяне паричния еквивалент на неимуществените вреди следва да служат и общата икономическа среда и стандартът на живот в страната към периода на увреждането; следва да се отчита и обстоятелството, че осъждането на държавата в лицето на процесуалния ѝ субституент за заплащане на обезщетение само по себе си също има ефект на репарация за ищеца, като размерът на обезщетението не следва да бъде източник на обогатяване; обезщетението за неимуществени вреди от деликта по [чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. 1 от ЗОДОВ](#) се определя глобално за всички неимуществени вреди претърпени от ищеца в резултат на приключилото срещу него незаконосъобразно наказателно преследване /№ 16 от 02.02.2011 г. по гр. д. № 396/ 2010 г., III г. о.; решение № 3 от 13.02.2012 г. по гр. д. № 637/ 2011 г., III г. о.; решение № 55 от 11.03.2013 г. по гр. д. N 1107 /2012 г., IV г. о.; решение № 480 от 23.04.2013 г. по гр. д. № 85/ 2012 г., IV г. о.; решение № 476 от 27.01.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3281/2015 г., IV г. о.; решение № 311 от 14.03.2018 г. на ВКС по гр. д. № 300/2017 г., IV г. о./

Констатира се вече по-горе в настоящото изложение, че : ищецът е обвинен в извършването на 2 умишлени престъпления – по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК и по чл. 234в, ал. 1 НК, първото от които е тежко; наказателното производство по д. п. № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г. и впоследствие по н.

о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г. по повдигнатото обвинение по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК /за тежкото престъпление/ е приключило в разумен срок от 2 години, 4 месеца и 20 дни за времето от 08.01.2013 г. до 08.05.2015 г., но производството по второто обвинение е с ненормална продължителност, обхваща периода 08.01.2013 г. – 16.09.2016 г. от общо 3 години, 8 месеца и 8 дни, доколкото по делото не са събрани голям обем доказателства и то е връщано два пъти за ново разглеждане на въззивната инстанция, за да се стигне в крайна сметка до оправдаване на ищеца и по второто му повдигнато обвинение – решение в какъвто смисъл е било постановено още на първа съдебна инстанция; ищецът е задържан по реда на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР /отм./ на публично място, при което му е извършен личен обиск, а впоследствие са извършени и претърсване на личния автомобил и на жилището му, оглед на електромерното табло пред дома му, свидетели на които процесуално-следствени действия са станали полицаи, други длъжностни лица, граждани и съседи; спрямо него и семейството му са използвани и специални разузнавателни средства; по отношение на ищеца са взети две мерки за неотклонение – „задържане под стража“, а впоследствие – „парична гаранция“.

*** е малък провинциален град, което обстоятелство предполага по-бързото разпространение на негативните новини сред жителите му, на които както се установи от показанията на свидетеля С. и от приетите като доказателства публикации в електронни и печатни медии ищецът е бил добре познат още преди датата на образуването на наказателното производство, с оглед на което съответствието на повдигнатото му обвинение по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК за опит за придобиване на неидентифицирани и нерегистрирани *** на посочените в обществените медии негови прозвища и извършените от органите на реда в първите дни от образуването на наказателното производство процесуално-следствени действия в присъствие на множество лица неминуемо са засегнали честта и достойнството му в по-голяма степен, като наред с това и неоснователно повдигнатите му обвинения и немалката продължителност на наказателното производство по обвинението по чл. 234в, ал. 1 НК са засегнали негативно в по-значителна степен и емоционално-психологическото му състояние – затворил се в себе си, станал апатичен към изпълнение на функциите си на ***, не искал да излиза от дома си. Появили се и преходни здравословни проблеми – получавал паник атаки, проявили се и симптоми на наличното у него общо заболяване псориазис. Случилото се неминуемо е повлияло и върху начина и качеството му на живот и отношенията в семейството му, върху социалното му функциониране, като отрицателните емоции от него с времето са стихнали значително, но към датата на приключване на съдебното дирене, т. е. повече от 8 години не са отшумели напълно.

С оглед на горното и вземайки предвид констатираните обстоятелства – поголемите интензитет и продължителност на страданията, общественото положение на

ищеца и липсата на влошаване на здравословното му състояние в съответствие с критерия за справедливост съдът намира, че дължимото обезщетение за репарирание на установените неимуществени вреди следва да е в размер на 25 000 лева, до размера на който предявеният иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ следва да бъде уважен, като за разликата до 40 000 лв. същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Предвид приетото по-горе в настоящото изложение на база заключението на вещото лице по допуснатата по делото съдебно-медицинска експертиза, че незаконно повдигнатото обвинение не е довело до влошаване на здравословното състояние на ищеца чрез появата на нови заболявания, а единствено се е отразило на психо-емоционалния му статус, като негативните изживявания по време на наказателния процес са отключили някои симптоми на наличното у него общо заболяване псориазис, то единствено направеният разход за овладяването им от 400 лв., представляващи цена на следната медицинска услуга – едnodневен стационар в Отделение по дерматология и венерология, заплатена в полза на МБАЛ „ТОКУДА БОЛНИЦА СОФИЯ“ ЕАД по фактура № 0020091861/16.01.2017 г., съставлява вреда, подлежаща на обезщетяване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, като не са такива заплатените от ищеца суми по : Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0200148273/09.07.2013 г. - 62 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0220123688/20.03.2014 г. - 74 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ Токуда“ АД № 0200229628/18.04.2016 г. - 100 лв.; по Приходен ордер - Квитанция, издадена от ДКЦ „Токуда“ АД № 0090185590/13.01.2017 г. - 50 лв. и по фискален бон от Лаборатория Писанец от 18.11.2016 г. - 20 лв., като цени на услуги за лабораторни изследвания за следене на наличните у него заболявания към датата на образуване на наказателното производство, провокирани от стила и начина му на живот и от закъснялата и неефективна терапия.

Неоснователното повдигане на процесните обвинения е причина ищецът да направи и разноски по воденото срещу него наказателно производство за заплащане на адвокатско възнаграждение на представлявалия го адвокат К.В. Е. по сключения помежду им Договор за правна защита и съдействие № *** в размер на 800 лв., с който разход неоснователно е намалена имуществената му сфера, поради което на основание чл. 51, ал. 1 ЗЗД подлежи на репарирание.

Ето защо и предвид гореизложеното предявените искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ следва да бъдат уважени до размера на сумата от 1200 лв., като за разликата до пълния претендиран такъв от 1506 лв. същите като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

И тъй като се касае за вреди от непозволено увреждане, в който случай съгласно чл. 84, ал. 3 ЗЗД, приложим субсидиарно при уреждане на процесното правоотношение

на основание § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ, длъжникът изпада в забава без покана, то върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди следва да бъде присъдена и законната лихва от деня на забавата, който съобразно разясненията направени в т. 4 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС съвпада с датата на влизане в сила на прокурорския акт за прекратяване на наказателното производство, съответно на влизане в сила на оправдателната присъда за извършено престъпление, като в случая, въпреки че оправдателната присъда е влязла в сила в по-ранен момент, то няма пречка законната лихва да бъде присъдена така, както е поискано в исковата молба – от 16.09.2018 г.

На основание чл. 10, ал. 3, изр. 1 ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати : на ищеца сумата от 10 лева разноски за заплатена по производството държавна такса, а в полза на Окръжен съд – Пловдив сумата от 323 лева бюджетни разноски по допуснатата по делото съдебно-медицинска експертиза.

На основание чл. 10, ал. 3, изр. 2 ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 580.70 лв. разноски за заплатено адвокатско възнаграждение съразмерно на уважения иск /920 лв. заплатено адвокатско възнаграждение x 63.12%/.

По изложените мотиви съдът :

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България със седалище и адрес - гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представлявана от Главния прокурор Иван Гешев, да заплати на Н. В. К. с ЕГН *****, от ***, обезщетения за вреди по чл. 2, ал. 1, т. 3 Закон за отговорността на държавата и общините за вреди, произтекли от неоснователно повдигнатите му обвинения с обвинителен акт по пр. пр. № 151 по описа на Окръжна прокуратура – Пловдив за 2013 г., по която е наблюдавано д. п. № 6 по описа на Сектор „ПКП“ при ОД на МВР – Пловдив за 2013 г., за това, че : на 14.12.2012 г. в гр. *** чрез другото – Ж.Б.Г., е осъществил е осъществил неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД – Пловдив - ***, на електрическата инсталация към електромер „Iskra“ с № 62687683, на търговски обект, обслужващ партида на магазин с измервателна точка /ИТН/ 1268002 на Н. В. К. в качеството му на едноличен търговец с фирма „Н. В. – 7Н“, находящ се на адрес – гр. ***, ***, с което е създал условия за непълно отчитане на потребената електрическа енергия – **престъпление по чл. 234в, ал. 1 Наказателен кодекс**; на 08.01.2013 г. в *** е направил опит да придобие чрез закупуването им от А.Т.Т. ***, които не са идентифицирани и регистрирани по реда на

чл. 96 – чл. 99 от Закон за културното наследство, а именно : ***, или всичко на стойност 21 000 лв., като деянието е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини – **престъпление по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 18, ал. 1 Наказателен кодекс**, по който обвинителен акт е образувано н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив, Наказателно отделение за 2013 г., в извършването на които престъпления е признат за невинен и оправдан както следва : по обвинението по чл. 278а, ал. 2 във връзка с ал. 1 НК - с влязло в сила на 28.05.2015 г. решение постановено по н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г., а по обвинението по чл. 234в, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК – с окончателна присъда № 190/26.09.2016 г. постановена от ВКС на РБ, II-ро н. о. по н. д. № 707/16 г., в размери както следва :

25 000 лв. /двадесет и пет хиляди лева/ - за неимуществени вреди, като над уважения до пълния предявен размер от 45 000 лв. – отхвърля предявения иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ като неоснователен;

1200 лв. /хиляда и двеста лева/ - за имуществени вреди, от които : 400 лв., представляващи цена на следната медицинска услуга – едnodневен стационар в Отделение по дерматология и венерология, заплатена в полза на МБАЛ „ТОКУДА БОЛНИЦА СОФИЯ“ ЕАД по фактура № 0020091861/16.01.2017 г.; 800 лв. /осемстотин лева/, представляващи разход за заплатено адвокатско възнаграждение на адвокат К.В. Е. за защита по н. о. х. д. № 1211 по описа на Окръжен съд – Пловдив за 2013 г. по Договор за правна защита и съдействие № ***, като над уважения до пълния предявен с исковата молба общ размер от 1506 лв. – отхвърля предявените искове с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ като неоснователни;

ведно със законната лихва върху всяка главница от 16.09.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България със седалище и адрес - гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представлявана от Главния прокурор Иван Гешев, да заплати на Н. В. К. с ЕГН *****, от *** : сумата от 10 лв. /десет лева/ разноски за заплатена по производството държавна такса и сумата от 580.70 лв. /петстотин и осемдесет лева и седемдесет стотинки/ разноски за заплатено адвокатско възнаграждение съразмерно на уважения иск.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България със седалище и адрес - гр. София, бул. „Витоша“ № 2, представлявана от Главния прокурор Иван Гешев, да заплати в полза на Окръжен съд – Пловдив сумата от 323 лв. /триста двадесет и три лева/ бюджетни разноски по допуснатата по делото съдебно-медицинска експертиза.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страната.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____